

Publicerad 2011-10-03 22:05 av filharmoniker

Tankar med ambientbandet Kammarheit i bakgrunden. <http://www.youtube.com/watch?v=TM16CxEKLbo>

Länken är någorlunda relevant, men inte extremt nödvändig om man inte gillar att lyssna på brusljud.

Nattetid

<!DOCTYPE html>

<html>

<body style="background-color:#75748B">

</body>

</html>

Jag upptäcker då jag släcker ner den sista resterande ljuskällan

Hur kroppen öppnar sig som en varsam blomma

Och blottar ens sinnes nektar

Ett blanksvart öga tidigare förslutet av färggranna blad

Ser världen då den är som sprödest

Som en glimt ur ett hål i dimman

Den blickar inte tillbaka, den närvarar bara

Fram tills lyset tänds, återigen

Och kroppen bereder sig på

att återigen bli av köttsligt trä

Haltande vek men karg på ytan

Skräcken slår en, följt av en euforisk ångest

Hur man är iakttagen, minderårig, oviss

Barnakänslan sträcker sig utanför rummet

Och så trängs man med väggar

Luften kämpar emot, igen.

Ett svidande begär att släppa kroppsdelar åt det fjärran

och låta sig dras åt det så förflutna att man inte längre

Vet om man finns, vad som existerar,

utöver konturerna av de alltmer synliga objekt

Som hindrar en från att bli ett med sin omgivning

Och ett svidande begär

Att aldrig ha nyttjat livets gåvor

Som bundit en samman

Med den moderliga vardag

Som inte längre finns

Nattetid, då man glömmer

Att framtiden är en fattig replika

av gårdagens torra, förslutna färgdräkt

Runtom ens bortglömda inre djur

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren filharmoniker med Poeter.se id #39175 innehar upphovsrätten